

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Felolós szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hulinka Sándor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Sz.-Somlyón, az ev. ref. papi háznál, hova a lap anyagi és szellemi részét illető küldemények is czimzendők.

Hirdetések jutányos árbau. Bélyegdíj 30 kr.

A nemzetközi jog és annak közvetlen folyománya.

Irta: Murányi V. Anna.

Minden ember bizonyos jogkörrel bir, melyben hivatását tartozik betölteni. Ezen jogkör képezi alapját működésének. Ez védőbástyája azon megtámadások ellen, melyek életét, személyes jólétét és hivatásbeli foglalkozásait háborgathatnák, vagy megsemmisíthetnék. A jog az embernek önálló létet, védelmezi őt embertársainak önkénykedése ellen. Ez eszközli azt, hogy mint önálló személyiség járhat a maga utain, azon kereten belül, melyet a jog von köréje és előmozdíthatja személyes érdekeit.

Ámde a fentebb említett okozatok csak úgy állhatnak elő, ha van egyszersmind jogbiztosítékunk is. Ez a jogbiztosíték abban áll, hogy a társadalom minden tagjának joga találjon védelmet és a társadalom minden terén igazság gyakoroltassék.

Első követelmény tehát a jogvédelem. Ugyanis ha a jogot a hatalom nem oltalmazza, akkor a jog tisztelote és a jogi köteleességek teljesítése minden egyes embernek csak épen a lelkiismeretére bízatik. Jó lenne ez, ha az emberek erkölcsi tekintélyben mind tökéletesek volnának; ha minden ember kivétel nélkül tisztelné mások jogait; ha lelkiismeretesen és önkényt teljesítené jogi köteleit; ha a köteleességek megsértése által soha sem szennyezné be magát, akkor holmi külső jogvédelem egyáltalán nem lenne szükséges. De tekintetbe véve azt, hogy mily hajlandók az emberek a rosszra, mások jogainak megsértésére és elhanyagolására; mily sok a rosszakaratú ember és hányan mily gonosz, semmi jogot nem tisztelő cselekményekre engedik magukat szenvedélyeik által ragadtatni, be kell ismernünk, hogy a jogvédelem elkerülhetlenül szükséges, ha azt óhajtuk, hogy a jogrend fennálljon és ezen belül mindenkinek jogai biztosítva legyenek.

Másik körülmény, melyet a jog támaszt, az igazságszolgáltatás. Szükséges, hogy igazság szolgáltatassék. Ezt a jog érdeke okvetlenül megköveteli. Igazságot kell gyakorolni jogösszeütközés esetében, midőn t. i. két jog egymásba ütközik, melyek kölcsönösen összeférhetlenek egymással. Ily esetben hivatalos bíróságnak kell kimondania, mi a dologban tulajdonképeni jog és pedig úgy, hogy a felek kötelesek a hozott határozat-

hoz alkalmazkodni. Mert ha az nem történnék, akkor mindenik fél megmaradna a maga állítólagos joga mellett s minthogy a kétoldalú jogigény egymással ki nem békülhet, a viszálykodást végre is a nyers erőszaknak kellene megszüntetnie; csak az erősebb joga uralkodnék; az ököljog virítana. Továbbá szükséges igazságot szolgáltatni a jogvédelem esetében. Aki másnak jogát megsérti, büntetést érdemel. Mert a jog megsértése, a kihágás, a bűntény, megzavarja a jogrendet. Ezt tehát helyre kell állítani mindazon irányban, melyből megzavartatott. És ez a büntetés által történik.

A jogbiztosíték az államban rejlik. Az állam azért van, hogy ilyen jogbiztosítékot nyújtson. Az állam palladiuma a jognak. E feladat annyira lényegéhez tartozik, hogy nélküle nem is képzelhető. Az államban közvetlen célja a jog fölött őrködni, azt biztosítani. Az anyagi jólét — melyre az állam ezen felül törekszik, — csak másodrendű. Közvetett cél, a mennyiben t. i. az a jog minden oldalú garantiája által érhető el. Azért az állam tiszta mindenkinek jogait védelmezni és mindenütt közbe lépni „interveniálni“, ahol a jog oltalomra szorul. Az állam kötelessége továbbá igazságot gyakorolni mindenütt, hol jogi surlódás, vagy jogi sérelem fordul elő, hogy ezáltal egyrészt mindenkinek jogot szolgáltatasson és másrészt azt, ki a jog ellen fellázad, megbüntesse. Szóval az állam tartozik a jogot mindenütt oltalmazni és azt erős karjaival átölelni, hogy tényleges fennmaradása kellőképp garantírozva legyen.

Mi volna akkor, ha az állami tekintély az imént említett jogbiztosítékot nem nyújtaná? Mi lenne akkor jogosa? Hát akkor maguk az egyes emberek kényeserülne a szükséges jogbiztosítékot kölcsönösen eszközölni; olyképen, hogy egyik a másikat tartoznék támogatni jogának megvédésében a jogháborgató tényezők ellen. Mert a jogvédelem és az igazságszolgáltatás követelménye, melyet a jogrend támaszt, föltétlen, mint-hogy ez jogvédelem és igazságszolgáltatás nélkül fenn nem állhat. Ezen követelmény tehát a tekintély részéről jogi kötelességet von maga után. Ezen tekintélynek jogi kötelessége a jogrendet védelmezni és igazságot szolgáltatni. Ha tehát nem volna tekintély, mely ezen jogi kötelességet teljesítené, akkor az utóbbi szükségképen a társadalom tagjaira hárulna. Azaz: jogilag tartoznának a jogrendet, a mennyiben tehetségökben áll, biztosítani.

Ezen szabály, melyet elméletileg bajos megtá-

madni, olykor gyakorlati alakban jelentkezik. Fordulhat elő oly eset, hogy a tekintély közgei, azon pillanatban, midőn bizonyos jogsértés, jogelleni merénylet szándékoltatik, vagy épen nincsenek jelen, vagy számuk nem elegendő, hogy ama merényletet megakadályozzák. Ilyenkor természetesen, a megtámadottnak polgártársai vannak kötelezve, hogy védelmezzék, a merényletet megakadályozzák és a jogot föntartsák. Itt az intervencio a jog érdekében mulhatlan köteleesség. Nem ugyanoly értelemben, hogy ki a segílyt nyújtja, az idegen jog megóvása érdekében magát a végső veszélynek is kitegye; mert az önszeretettel mindig és mindenütt megelőzi a felebarát iránti kötelességet. De hol az intervencio ily végső veszély nélkül megtörténhetik, ott az ezen irányban való kötelességet is okvetlenül el kell ismerni. Ugyanily eset forogna fenn akkor is, ha bizonyos területen az állami viszonyok még nem volnának kellőképp rendezve, vagy anyagilag ziláltak lennének, hogy a tekintély a maga kötelességeit minden irányban nem teljesíthetné. Ilyenkor az ország lakosai szintén arra lennének utalva, hogy egymást kölcsönösen segítsék, a jogot megvédelmezzék és a köteleesség alól a jognak és saját biztonságuknak érdekében ki sem vonhatnák magukat.

Ezen alapelvek különösen az egyesekre és testületekre nézve birnak érvénnyel, amennyiben társasági viszonyban állanak egymással. De épen ugy érvényesek azok a nagy társaságokra, t. i. az államokra és nemzetre vonatkozólag, melyekbe az egyedek és testületek tartoznak.

A jog a személyiséghez van kötve. És ha az egyedek jogalanyok, csak azért ilyenek, mert személyek. Az államok szintén személyiségek és az ő személyök csak abban különbözik az egyedekétől, hogy emezek physical, amazok pedig erkölcsi személyiségek. — Több állam megannyi erkölcsi személyiség, úgy helyezve egymás mellé, mint az individualis physical személyiségek állanak egymással szemben. Az erkölcsi személyiségek az államok, ha egymással társadalmilag összekötve nem volnának, épen ugy nem maradhatnának fenn, mint az egyedek. Miként az utóbbiak már természetesen is arra vannak utalva, hogy egymással társasági viszonyban éljenek: ugy az államoknak is egymással társadalmi viszonyba kell lépniök, ha teljesíteni akarják feladataikat, melyeket természetes hivatásuk elébök tűz. Nem lehet az, hogy valamely állam elutasítson magától minden társadalmi összekötte-

TÁRCZA.

Patak Zsófi.

— Ballada. —

Irta: Kanizsai Endre.

I.

„Hová készülsz édes lányom,
Mért öltözöl olyan cifrán?“ . . .
„Hát a bálba, nem hallja kend,
Milyen frisset huz a cigány?“

„Bálba . . . bálba . . . nyárközépen
Kaszásunk lesz holnap reggel;
Fáradt leszesz, álmos leszesz,
Farsangban járj, inkább majd el.“

„Tíz nap múlva Boszniába
Viszik őt is három évre;
Nem megyek én három évig,
Se bálba, se menyegzőre.“

„Más leánya éjfél tájba,
Dolog időn haza megy mind:
Fönn virrasztok, várva-várlak,
Ne légy te se sokaig kint.“

„Mért ne anyám? . . . Más leány is
Addig van míg szeretője . . .
Csak aludjon nyugodtan kend,
És ne féltsen engem tőle“ . . .

„Jól van, jól van Zsófi lányom,
Öreg ember vagyok már én,
Ha nem kell a jó tanácsom,
Hát csak járj a magad eszén.“

Biborszinü szürkületkor,
Vége is van a zenének,
Szép leányok rózsás álmát,
Nem zavarják a zenészek.

Özvegy asszony csinos lánya,
Künn forog a kaszások közt,
Le se feküdt, még se fáradt,
Úgy van a mint felöltözött! . . .

Munka halad. Kezö alatt
Ég a dolog s naplementén:
Feltakarva a kalangya,
— S még sincs törés a tenyerén.

II.

Itt a tavasz. Rózsa fakad,
Virág nyílik völgyön, bércezen.
„Nem megyek én a mezőre,
Mert magamat rosszul érzem.

Menjen anyám . . . majd én máskor.“
„Jól van lányom mi bajod van?“
„Nem tudom én, fáj a szívem
S láz jó reám minduntalan.“

„Édes lányom, ha beteg vagy
S fáj a szived, — fogadd szómat, —
Zarándokolj a bucsura,
Egész vidék megyen holnap.

Mária-Czell nem messze van,
S ott a szent szüz oltáránál,
Bűnbándan vezekelve
Borulj térdre s imádkozzáll!“

Megy a csapat. Gyorsan halad,
Patak Zsófi szinte ott van.
De egyszer csak nagy beteg lesz
S elmarad egy kis faluban.

„Hol a lányom? . . . Hol maradt el?
Meggyógyult-e nem láttátok? . . .
Veletek ment a bucsura,
Jaj Istenem . . . hol hagyttátok?“

És a szegény özvegy asszony,
Elindul a lánya után;
Kő veri fel gyenge lábát,
A hegy kopár kemény utján.

Megy, mendegél s napok múlva,
Megtalálja a kis falut.
Keresi ott Patak Zsófit
S a ki látta azt a tanut.

„Nincsen itt már Patak Zsófi,
Szegény asszony, — ne keresse:
A nagy urak két csendörrel,
Elvitették tegnap este.

Én voltam ott . . . vele mentem —
Egyedül félt szegény menni.
Egész uton biztatgattam,
Ne félj nem lesz bajod semmi!

tést más államokkal, a hogy mint elszigetelt lény szerepeljen, kinek hozzá hasonlókkal semmi dolga. És ha valamely állam mégis megkísérlené ezt, bizonyosan maga banná meg népével együtt. E sz. rint, a társaságon kívül, mely az egyedeket foglalja magában, van még egy másféle, nagyobb és annak felébe rendelt társaság is. Ez pedig az államok, vagy nemzetek társasága, vagy szövetsége.

(Folyt. köv.)

Kereskedelmi muzeum.

A hazai ipar és kereskedelem előmozdítására ujabban létesített intézményeink közül talán egyik sem bír olyan jelentőséggel, mint a fővárosban „Kereskedelmi muzeum” czim alatt rendezett hazai termékek állandó kiállítása.

Szembeélt mindjárt az az örvendetes haladás, melyet a muzeum a gyakorlati találmányok terén felmutat. Főként nagy a száma a kiállításban azoknak a czélszerű újításoknak melyeket Benedek Lajos és társai szabadalmi irodája (muzeum körut 10 sz.) szabadalmazott, mely irodát a keresk. miniszter a hazai feltalálók figyelmébe ajánlott.

A muzeum célját, a termelő és vevő közönséget egymással érintkezésbe hozni, előmozdítani óhajtván, e közlemény rövid keretében megismertetni kívánjuk azokat a főbb cégeket, illetve ipari és kereskedelmi cikkeket, melyek a vidéki közönség szempontjából is különösebb figyelmet érdemelnek.

A férfi divatúru cikkek osztályban kétségtelenül az első helyet foglalja el Várady Béla tekintélyes kereskedő kishid-utcai nagy raktárának gyönyörű kiállítási csoportja. Meglátszik rajta a sikk, az esprit és az, hogy az előkelő világ legkedveltebb szállítója. Az egyik szekrényt csaknem híressé vált védjeggyel ellátott gomblyuk nélküli fepér és színes patent ingei — melyek Budapestén kizárólag Várady-nál kaphatók, — foglalják el s melyek már a téli és tavaszi idényre rendkívül praktikusnak vannak módosítva. Ez ingek páratlan kedveltségnek örvendenek nemcsak az előkelő körökben, melyek ez ingeket azonnal felkarolták, hanem a polgári osztályban is, melyek olcsóságuk miatt (2 frt 50 krtól feljebb) szintén könnyen megszerezhetők, sőt már a külföld figyelmét is magukra vonták. Ott vannak továbbá kiállítva a legkülönfélébb férfi divatcikkek mellett Várady egyéb fehérneműi a törvény által védett gyönyörű izléses mintákkal, melyek csak nála kaphatók.

Következnek azután elegáns ruházati cikkei a legfinomabb angol cylindertől a zsebre dugható meleg utazó sapkáig; tiszta angol szövetű, kifogástalan szabású öltözetek, melyek mérték után készülnek; finom sétatötek, csernyők, takarók, uti ruhák, angol keztyűk, vadászöltözetek, stb. oly kivitelben, mint az a fővárosban csak Várady-nál található.

Érdekes csoportot képez a vasipari szakaszban Svadló Ferencz ismert fővárosi mű- és építő lakatos alsó-erdősor 3. sz. alatti gyárának kiállítása. E csoportból mindenekelőtt felemlitendő Blazicek és Brecska-féle elismert töltő-kályhája, mely e téren a legjobbnak mondható. A fővárosi mérnöki hivatal e rendszerrel két hőig tartó kísérletet tett s 135 kőszénrel és kokszszal eszközölt fűtési próba után megállapította, hogy ez a rendszer a legjobb és szerkezet tekintetében páratlan. E kísérletnek az volt az eredménye, hogy e kályhákból — melyek

minden nagyságban és árban, szellőző készülékkel vagy anélkül, valamint légfűtésre is kaphatók, — aránylag rövid idő alatt több mint 6000 darabot adtak el s úgy a főváros mint a vidéken számos nagy középületet és bérházat szereltek fel vele. — Svadlónak szabadalmazott Stauber-féle kéménytoldaléka szintén nagy érdeklődés tárgyát képezi. E kéménytoldalék, melyet az orsz. iparegyesület szakbizottsága 3 év előtt megvizsgált és kitűnőnek találta, a kürtőben állandó légáramot biztosít, megakadályozza a füst visszaverődését, még a legnagyobb viharban is s e mellett a legjobb szellőző szerkezetet képezi. Alkalmazható bármely régi kéményre és ára aránylag csekély, minélfogva nagy kedveltségnek örvend. Svadlónak zajtalan önmagukat felhuzó zárredőnyei hullámos aczélsádogból, különösen a fővárosi kereskedővilág előtt sokkal kedveltebbek és ismeretesebbek, semhogy ezekről külön szólni szükséges volna. Az épület és műlakatos szakmába vágó mindennemű munkákban pedig elismert tekintély, kinek gyára a legversenyképesebbek közé tartozik. Svadló ur szívesen ad minden szakmájába vágó ügyben bárkinek bővebb felvilágosítást.

A Schlick-féle gépgyár és vasöntő részvénytársaság egyike azon hazai ipartelepeknek, a melyekre minden magyar büszke lehet, mert e gyár a magyar iparnak még a külföld előtt is tiszteletet szeret. E nagy gyáripari telep, sokoldalúságánál fogva a keresk. muzeumnak több osztályában szerepel. Az egyik oldalon bronzöntő műhelyének gyönyörű művei vannak kiállítva s másik oldalon nagyszabású építészeti vasszerkezeteinek egyes részei láthatók, melyek különben a kiállítási iparcsarnokban, melyeket szintén e gyár készített és állított fel, a legnagyobb mértékben és legmértőbben vannak bemutatva. Majd rácszatok, mintaszerű istálló berendezések, építészeti és díszítési horgonymunkák és a miben e gyár az országban egyedül áll, gazdasági gépek következnek, mintaszerű szerkezetben és kivitelben. Jelenleg a takarmány készítő gépek és a híres Schlick-féle egy- és többvasú ekék kötik le különösen a muzeumot látogató gazdák figyelmét. Szecska-, répavágó és zuzó gépei, kukoricza-morzsoló, csöves tengeri daráló a legkisebttől a legnagyobbig s a legkülönfélébb árakban sorakoznak a megelőző tárgyakhoz s ekei, melyek már vagy 30 versenyen első díjat nyertek, itt is méltó érdeklődést keltenek. E gyár készítményeiről különben gazdagon illusztrált árjegyzék ad bővebb felvilágosítást.

(Vége köv.)

Különfélék.

* Áthelyezés. Virág Gyuláné urnót, a helybeli m. kir. távirda hivatal vezetőjét saját kérelmére a kaasai távirda hivatalhoz helyezték át; helyette Dermár Ilona kiasszony lett az igazgatóság által ideiglenesen a sz. somlyói távirda hivatal kezelőjévé kinevezve.

* Kutyaadó. No hát már a mi igaz, igaz; az adó mindenkép megérdemli a fentebbi titulát; de ám a jövő év január 1-étől a valóságos kutyaadó is befog köszönteni, nagy szomorúságra és végelpusztulásra sok bundás cerberusnak, melyek itt eddig minden polgári jogot csak úgy potyára élveztek. Az új évvel beköszönő adó azonban sokakra nézve végórájuk megérkezettét fogja jelenteni. Mit is nem csinál az az adópréa!

— Tornyainé fogsz lenni s azzal vége minden beszédnek.

— Én nem leszek Tornyainé soha, — mondá a leány reszkető hangon, de szilárd tekintettel.

— Akkor elpusztulsz a háztól, kitagadlak, elűzlek, legyen belőled akármilyen, kiáltá dühösen Faragó. Eredj szemem elől. Gondolkozzál holnapig; azt akarom, hogy akkor ne haragits tovább, vagy pedig fel is ut, alá is ut. — S azzal eltaszítá magától a leány esdeklő kezét.

Juliska remegve menekült ki a szobából atyja haragos tekintete elől. Agyában kifejezhetetlen gondolatok kergették egymást. Rémiület, fájdalom, kétségbeesés harcoltak lelkében. Zugó homloka majdnem megrepedt a belől háborgó sötét gondolatoktól.

Kis szobájába huzódott, magára ölté nagy kendőjét s a kertbe ment. Áthaladt a kerten; a kert végében kis ajtó nyílt ki a szabad mezőre. Az ajtót kinyitá s néhány perc múlva jó távol a kertetől a mezőn állott meg. Visszanézett az atyai házra. A kéményből sötéten szállt föl a füst, elvegyülve a kék levegőben. Mintha bucsut mondana a távozó leánynak. A leány, mintha atyját látta volna e perczen, a mint haragosan taszítja el őt magától. Tovább ment.

A gyalogut szélén kék mezei virág mosolygott felé, leszakasztá, kebelére tűzte. Isten tudja, mit gondolt azalatt. Egy magános fűzfa alatt megállt. A fa hosszú árnyat vetett, már a lemenő nap rézsutos sugára megaranyozta leveleit. Két kis bolond madár kergette ágai között egymást, ártatlan örömmel, vígan csicseregve. A leány sokáig elnézte őket; gyönyörködött bennök. Ki tudja, hol járt eszmélete? Egy csunya nagy varju repült a fára, elijesztve a két kis madarat. Juliska egy darab földet vett fel s a fára hajtá; a vén, csuf varju nagy káromással repült el. Tovább ment az avaron; hosszú ökörnyalak szálltak a levegőben s koszoruként övezték át homlokát. Arra gondolt, hogy ezt a szerencse jelenek tartják. A magasból erős kurrogó hang hallik;

* Furcsa panasz. Egy oláh-bakcai lakos panaszt emelt a helybeli járásbírósnál becsület és testi sértés iránt. A kérvényben elmondja panaszló igen szép sorrendben mindana ide le nem írható kifejezéseket a melyekkel panaszlott őt illette a hogy őt az magán lakásán „súlyosan agyonütötte”, aztán szörnyű istenkáromlásban tört ki, a mi panaszló szerint „igen sajnos, mert innen van az, hogy a fillokszera kirágja a szőlő tövét.” Igéri is, hogyha a panaszlottat kellőképpen megfenyítik a szőlőtrőkéknél nem lesz semmi bajuk s a fillokszera felhagy minden pusztításával.

* Tűzijáték Krasznán. Ottani levelezőnk írja: Krasznán, november 7-én este sajátos tüntemények vonták magukra figyelmünket. Egy 6 óra tájban községünk délkeleti határa felől egy lövést hallunk. — Önkénytelenül arra felé figyeltünk, honnan a lövés hallatszott. És íme, esodák esodája! egy nagyszerű színes tűzoszlop kezdett ég felé emelkedni. Hirtelen nem tudtuk, mit gondoljunk. Meteor nem lehetett, mert fölfelé emelkedett; bolygó tűznek sem mondhattuk, mert hiszen mostan ősz van, meg aztán azon táj felé nagy dombok vannak; vulkán kitörés? . . . Isten mentse meg a gondolatától is. Pedig a tűzoszlop egyre magasabb, egyre szélesebb lesz. Mit higyjünk? Vulkan, a tűz istene akarja idegeinket próbára tenni, vagy gonosz idők hírnökeinek tekintsük? Egy óriási dördülés megszakítja rémes gondolatainkat. Ezzel a tűzoszlop megszakadt s tömördek sziporkák lehullása után a tünteménynek vége szakadt. E közben megkaptuk a felvilágosítást, hogy Belle Gyula járási orvos ur, (ki a mellett, hogy kitűnő orvos, ezer mester is), Nagy Domokos ur szőlőhegyén mintegy a szüret befejezéseül, tűzijátékot produkál. Figyeltünk tovább is és időnk nem ment kárba, mert egy egész programmszerű igen csinos tűzijátékot láttunk, melyet — minden hízelgés nélkül mondva, — bármely fényes publikum megnézhetett volna. Azok a különböző alakú és színvegyületű forgók római gyertyák és kompilkált röppentyűk Belle Gyula ur igen nagy ügyességéről tesznek tanúságot s azt hiszem, minden néző véleményét nyilvánítom, midőn azt mondom, hogy a tűzijáték igen szépen sikerült a nekünk az az este igen kellemesen telt el. Jó volna ha az orvos ur egy bizonyos célra szélesebb körben bemutatná művészetét.

* Mi az igazi mesalliance? Ezt a manapság annyira előtérbe toltult kérdést egy szellemes író következőleg definiálta: „Nem a modern morál, nem a társadalmi „noblesse oblige” hamis logikája, hanem az örök erkölcs elvei szerint, mesalliance nem az, ha két ember, kit a pap összekötött, nem egyforma, vagyon, rang és családi összeköttetésekre nézve: mesalliance nem az, ha az egyik félnek ősei vannak, míg a másiknak nincsenek. (Hát létezhetik ember, képzeltető olyan, kinek nincsenek ősei?) Hanem a mesalliance az, ha a házasság nem értik meg egymást, ha az egyik jobbra huz, a másik balra. Mesalliance az, ha egy tehetséges ember egy üres elméjű és aivarázivű aszonynyal van összekötve egy hosszú élet tartamára. Egy aszonynyal, kinek semmi érzelme férjének magasabb gondolat- és eszmevilága iránt, ki nem képes őt követni, sem szeszélye, sem öröme, sem bánata körébe, ki, míg a férj lelke fenn jár egy emelkedettebb régióban, a röghöz tapadt anyagiasságokat és azok egyedüli üdvösségét igyekeznék vele megértetni. Csak igen kevés ember tudhatja, mit szenved az olyan ember, ki egy másik teremtéssel a legbensőbb érzelmei által összefűzve, kénytelen képzeletét leigázni és teremte erejét elnémíttatni. Hogy is lehet ilyen hitetárasal egy test és egy lélek? Mesalliance az olyan összeköttetés, mely a természet követelményén túl teszi magát, mert ezen követelmények kielégelhetetlenek és előbb vagy utóbb jogaikat

a leány föltekint. Vándor darucsapat száll a levegőben, boldogabb hazába . . . Vajjon hol lehet az a boldogabb haza? Vajjon hova mennek? Utánok tekint sokáig, mérden, míg csak el nem tűnnek a kék messzeségben. Ha ő is szállhatna, repülhetne velök . . .

Előtte hosszú, sötét vonal terül; a Tiszapart füzesei. Behalad a bokrok közé, átaltör közöttük s a víz partján állapodik meg. Leül a víz szélén, elnézi a hullámok játékát, a mint az alkonyi szellő lágyan fodrozza őket s a napsugár bucsucsókaival piros színre festi. Kavicsréteg terül el a sellőnél, az apró kavicsdarabokat beledobálja a vízbe s gyönyörködik a hab loccsanásában . . .

Egyszerre homlokához kap. Nagyon, nagyon fáj ott valami. Nem gyógyul az meg soha, ha csak ott nem, a mély hullámok alatt. Föláll, tévedező tekintettel néz körül. Eszébe jut, hogy amott a magas partnál több öles a víz; ott fogták ki a tavaszon a szegény Halász Marcsát, a kit a szeretője hagyott el. . . . Őt is elhagyta a szeretője, el ment a föld alá, milyen jó lesz oda követni . . . Oda megy a magas parthoz, imára kulcsolja kezeit, föltekint az égre, még egy pillanat és . . .

— Lányom, lányom, az Istenért, mit akarsz? — hangzik mögötte s két erős kar öleli át.

A leány felsikolt s az ölelő karok közé hanyatlik.

Tiszteletes Debreczeni Péter uram gyöngéden helyezte a földre Juliskát, mellé térdelt s nyájias hangon csillapította szörnyű felindulását.

Juliska kebléből keserű zokogás tört fel. Mint ha most olvadt volna meg az a megfagyott fájdalom, a mely ónsúlyként nehezedett lelkére, megfosztá eszméletétől és majdnem a Tisza habjai közé vezette. A könyek megszabadították lelkét a nehéz tehetől s midőn kisírta magát, nyugodtabb lett.

(Folyt. köv.)

A rezervista szerelme.

— Elbeszélés. —

Irtá: Bihari Kálmán.

(Folytatás.)

10

— Oh édes apám, miért lett ilyen kemény szívű én hozzám? Verje meg az isten, a ki közénk vetette magát, hogy édes apám elforduljon tőlem.

— Juliska, nem érdemeltem, — mondá Faragó né bánatos hangon, — hogy rólam illet mondj, hogy engem átkozzál.

— Azt ne is halljam többet, — szólt Faragó uram a műveletlen ember felingerült durvaságával.

Arényre juttatják. Mesalliance az olyan összeköttetés, hol a férfinek észre kell vennie, hogy felesége, kinek kötelessége a férj minden kívánságát teljesíteni és ki az oltárnál esküt tett arra, hogy tisztelni fogja és engedelmes lesz, fölötte áll, midőn látnia kell, hogy keitől-jök közül őt és nem nejét illeti az alárendelt szerep. És ha a nőnek fájdalmat okoz az a tudat, hogy egész életére egy műveletlen és sivárlelkű emberhez van kötve és hogy egy kamaszt kell tisztelnie és szeretni, talán még szánalomra méltóbb maga a férfi, midőn sőt, tét agyában meg-megvillan a gondolat, hogy az a nő, ki engedelmességet és hűséget esküdött, minden tekintetben fölötte áll, hogy az a nő, ki szeszélyére figyel, és tekintetének hódol: igazság szerint ura kell, hogy legyen.

* Egy jó családból való 13, 14 évet betöltött fiu, ki a magyar nyelv, írás és olvasásban teljesen jártas tanulóul nyomdánkba azonnal felvétetik.

*

* „A kéveköto-aratógépek terjedése“ czim alatt ez év tavaszán egy közlemény jelent meg a lapokban, mely azt az örvendetes tényt konstataulta, hogy p „Mc. Cormick“-féle kéveköto aratógépek hazánkban mindjobban terjednek. Ma már megelégedéssel említhetjük fel, hogy az említett közleményben felsorolt és különben is számos helyen ismert előnyök az idén is sok gazdát indítottak arra, hogy e kitünő és aránylag olcsó gépet, mely már a kitüntetések és első díjak egész legióját mutathatja fel, beszeresse és ez által megmeneküljön az emberi munkerővel járó aratás boszankodásaitól, kellemetlenségeitől és lassúságától. E gép rendkívüli munkaképessége, szilárdsága és könnyű kezelése teszi csak lehetővé annak elterjedését hazánkban. És miután előre látható, hogy a „Mc. Cormick“-féle kéveköto aratógépnek jó híre még számosakat fog annak beszerzésére indítani, szükségesnek tartjuk megjegyezni, hogy Müller Emil ur budapesti jóhírű mezőgazdasági gépraktár-tulajdonos (váci-körut 76. sz.) a világhírű Mr. Cotnick-féle gyár képviselője szívesen ad e tárgyban bővebb felvilágosítást és vásárlás esetén — kívánatra — nemcsak munkába állíttatja a gépet, hanem annak kezelését be is taníttatja az arra hivatott munkással.

* Egy orvos a fogak ápolásáról. Tekintettel arra, hogy mostanában a legtöbb szájkonzerváló szert hamisítják, olvasóink érdekében indítatva érezzük magunkat az e napokban megjelent „A száj“ czimű füzetből egy rövid részletet reprodukálni oly kívánsággal, hogy az óhajtott eredmény minél bővebben jelentkezze. Dr. Pápay Ernő az említett közhasznú mű szerzője a többiek közt a következőket mondja: „Schol sem követnek el annyi visszaélést, mint a száj és fogkonzerváló szerek terjesztésénél. A legkétesebb értékű folyadékok nagyhangzau szavakkal és frázisokkal magasztaltatnak fel, például: „Nincs többé fogfájás!“ — „Egy perc alatt vakító fehér fogak“, — „Ötszáz forintot annak, a ki fogvizem használatát után még fogfájást kap“, stb. A t. közönség pedig az ily dicsegeteknek rendszerint felül, anélkül, hogy meggondolná, hogy azok a „vakító fehér fogak“ ily szerek folytonos használatát mellett idő előtt tönkre mennek. Mindezek a szájvizek és paszták nagyobb részt gyenge vagy ártalmas ntánzatai a kipróbált Popp-féle Anatherin-szájviznek, vagy fogpasztának, vagy különféle savakból összeállított készítménynek, melyek előbb-utóbb még az aczélt is elpusztítják. Ez idő szerint legjobb szájviz a dr. Popp-féle Anatherin-szájviz és valóban csodálatos, hogy a közönség, melynek a 40 év óta ismert dr. Popp-féle készítmények minden gyógytárban rendelkezésére állanak, más szereket is használ.

C S A R N O K.

Az ördögös furó.

(Karczolat a csodák városából.)

A zilahi ártézi kut tudvalevőleg sok gondot adott civis uraméknak.

Mikor egy reggel arra ébredtek, hogy a gőzfürdő körül valami furcsa kinézésű urak fel s alá méregetnek, combinálnak, nyomban megindult a találgatás:

— Mifélék ezek komám?

— Hát mik? Nem látja, hogy nimetek?

— Hát osztán mit akarnak?

— Hát mit? Bizonyosan panorámát vagy komédiát csinálnak.

Pár napra egy szűk helyiség forma deszkával jó magasan felépítve ott diszelgett már a gőzfürdő előtt.

— Na ez aztán furcsa komédia lesz; — hiszen ide nem fér be tíz ember sem.

— Jaj haj, nem is komédia lesz e mán. Nem is komédiások ezek, hanem indzsinérek. Aztán meg furni fognak itt valamit a földre.

— Hahaha! Csak nem bődültek meg, hogy a földet furják? Hehehe!

— Na meglássák csak!

Nem tölt bele sok idő csakugyan megérkezett az ördögös nagy furó, a melynek csodájára járt öregje, ifja a városnak. Mi az ördögöt akarnak már megint ezek az urak? Mindig török a fejüket valami, a mivel a szegény embert megrontsák. Egy egész vásárnap délelőtt ezt találgatta vagy kétszáz urambátyám komoly pipaszónál a piacon.

Végre aztán fogtak egy urat, a ki megmagyarázta nekik:

— Hát biz az kut lesz, hallják kigyelmetek.

— Az apját tegye bolonddá az ur s nem bennünket! — szoltak méltatlankodva az atyafiak. Mi a frányának vernének bele annyi töméntelen pénzt egy kutba, a melyből csak vizet lehessen kapni; —

ha még limonádé forrást keresnének, hagyján! De a míg bora van a pinczében nem hal meg egy becsületes magyar ember sem szomjan. Minket ugyan nem ugrat fálnak!

A mit aztán az urak titokban tartottak tőlük, rájöttek arra maguktól. Hát — ebben állapotok meg nagysokára, — bizonyosan a Krasznát akarják ide szivattyuzni Somlyóról. Ebben aztán megnyugodtak s megcsóválták a fejüket civis uramék. Na már ez igazán nem rossz ötlet az uraktól. Mekkora is fognak bámutni Somlyón, ha egy reggel felébredve keresik a Krasznát, — aztán Zilahon kapják meg. Ezen jó előre a markába kaczagott minden „pógár“ oda át.

Hanem csakhamar elfoszlottak az illúziók. Nem csak hogy a Kraszna, de még egy annyi víz se akart sehogyse előszivárogni, a mennyivel az urak fejét megmossák, a miért ilyen bolondságokra szórják ki a sok pénzt.

Hanem víz helyett előkerült a földből mindenféle csodálatos maszat: ósdi alaku cserepek, és álatok csontjai, régi itczés,üvegek darabjai, (mikor volt az a boldog követválasztás, a melylyel ezek oda kerültek!) régi arany és ezüst pénzek s több fura dolgok, a melyeket nem számlálók elé, mert attól tartok, hogy reám tör Flóris bácsi.

De víz, az semmi . . . semmi . . .

No ha az a csufság megesik Zilahon, hogy vizet nem tudnak furni, — akkor éppe megpukkan Somlyó nevében. És ennek a csufságának kik lesznek az okai? No hát az urak. No hát — jaj akkor az ő bőrüknek!

Megszéppentek az urak. A főispán és alispán összetett kézzel kérték a főindzsinért, hogy csak ne sajnálja a furót, hanem eresszék meg a hogy csak bírják: furják keresztül a földet s ha nincs víz a föld gyomrában, hát majd lesz Amerikában. Elmúlt egy hónap; de semmi eredmény nem mutatkozott. Képzeltetni az urak aggodalmát és gyötrelmét. A főispán nem aludt egy hétig s az alispán elvesztette étvágyát.

— Na, — szolt egy nap a főindzsinér a főispánhoz, — ha méltóságod felelősséget vállal minden következményekért és eshetőleges szerencsétlenségekért, én felelek róla, hogy egy nap mulva víz lesz a kutban.

— Nem bánom kedves indzsinér ur, szolt elszántan a főispán, akármilyen történik; de viznek lenni kell, mert nem akarom, hogy országos scandalum legyen a dologból.

— Keze írását adja méltóságod?

— Itt van!

— Na itt a kezem, hogy huszonkét óra és ötven minutumra víz buzog a kutban.

A mondott órában a mennyi ur bele volt avatva a titokba, az mind ott drukkolt már nagy titkolódzva s izgatottan sétálva s visszafojtott lélekzettel figyelve a kut mellett.

A főindzsinér homlokránczolja mind csak az óráját nézte.

A pokoli gép, — a furó — tüneményes gyorsasággal dolgozott.

Egyszer a főmérnök oda sugott a főispán fülebe:

— Méltóságos uram, tíz percünk van még s a furó vége Amerika Tsingilingi városának egy meghatározhatatlan pontján fog rést törni . . .

A főispán elhalaványult; de elszántan szolt:

— Ha vizünk lesz, minden következményekért felelek.

E perczben örömkialtás hangzott a körülállók ajkain.

Magas vizsugár csapott fel a kutból, gyöngyöző vízceppekben.

E perczben a furó is megakadt valami kemény tárgyban.

— Gyorsan fel vele! kiáltá a mérnök s lázas gyorsasággal emelkedett a furó kifelé.

Két óra telt bele, mire a furó a kutból kiemeltetett s — csodák csodája! — hegyén egy emberi koponya azon véresen, boritva kemény göndör hajzattal.

— Mi az, mi az? hangzék fel a csodálkozás moraja az urak között.

— Pszt! Csitt! szolt a mérnök. Nem látják önök, hogy egy néger fejébe hatolt a furó hegye oda átal. Ez volt a kemény tárgy, a melyben furónk megakadt. A jámbor néger bizonyosan lehajolt a forrásvizből inni, a melyből a víz kutunkba felszivárog s e közben érte el balsorsa. De erről aztán egy szót sem!!

. . . Az urak egyen-egyen becsületszavukat adták, hogy a titok köztük marad. Csak a főispán komorult el egy perczre s a körülállók hallották, a mint fogai közt mormogá:

— Vajjon mit fog szólni a dologhoz ő felsége, a kihez a történetekről mégis jelentést kell tennem?

. . . De a dolog még is csak nyilvánosságra került, mert a víz két napig véveresen jött a kutból s a vederben itt-ott uszkált egy-egy csimbók a néger koponyájáról.

Semper Idem.

Tizennégy magyar író.*)

Az ódivatu, feledésbe ment, sőt nálunk talán meg sem is igen honosodott Almanach czim alatt

*) Almanach az 1888. évre. Egyetemes Regénytar II. évfolyam V. és VI. kötet, Singer és Wolfner kiadása, Budapest.

egy rendkívül diszes kiállítású kötet jelent meg, mely kétségkívül egyike lesz, a karácsonyi könyvpiacon legérdekesebb és legkeresettebb termékeinek. Az „Auróra“ korára, a mai magyar irodalom szárnybontogatásának ez igazi hajnalára gondolunk önkéntelenül is, miből kezünkbe vesszük és lapozzuk e könyvet, mely tizennégy kiválóbb magyar prózaíró egyesít magában — arra a korra, melyben az írók vállvetve álltak össze, hogy egy-egy kötetnek a benne foglalt nevek és művek sokaságával szerezzenek népszerűséget s rászoktassák közönségünket az önálló művek olvasására is. Ha van, — és kétsékvül van, mert sokan és ismételtelen mondogatják, — jogosultsága a panasznak, hogy a magyar írók művei nem kelendők, ez a panasz az előttünk levő kötetre aligha fog megállani, nemcsak azért, mert kissé talán túlzott is a vád, melylyel közönségünket az irodalom termékei iránt való egykedvűségért illetik, hanem azért is, mert e kötetben egyszerre és együtt tizennégy író lép sorompóba, annyi jelességet, fényes írói tulajdonokat hozva magokkal, hogy bizonyára megtörnék a jeges közönyt, ha csakugyan megvolna is.

Tizennégy magyar író! Egy fégyes sorozat, mely Jókaiival kezdődik és Mikszáth Kálmánnal végződik. Nem mintha Mikszáth, ez a pompás elbeszélő érdem szerint jutott volna utolsóinak a sorozatba. Csak szerénységből került ő oda; tudniillik mivel, hogy ő szerkesztette az Almanachot. Egyébként eszünkbe sem jut, hogy érdem-sorozatnak tekintsük azt a rendet, melyben a tizennégy író egy-egy elbeszélése vagy rajza a kötetben egymás után következik. Együtt van itt vegyesen az irodalom öregje, ifja, régi gárdája és fiatal nemzedéke, s bizony lehetetlen volna őket osztályozni, hogy ki mint sorakozik a másik után. Egyik darab csinosabb és szebb a másiknál, s még válogatni is nehéz lenne bennök. Nincs alja; csupa „eleje“ valamenyi.

A sorozatot, mint említők, Jókai Mór nyitja meg „Barak Hageb asszonyai“ czimű történeti elbeszéléssel, egyikével azoknak az utánozhatalan báju keleti gyöngyöknek, melyek a koszos költőnek bizonyára legsikerültebb alkotásai. Mindjárt utána Beniczky Lenke következik. „A szellő és rózsalevél“ czimű, megkapó allegóriába foglalt kedves elbeszéléssel, írói tehetségének egy egészen új oldalát csillogtatva szemünk előtt. Sebők Zsigmond, az új nemzedék egyik leghivatottabbja, mélabus történetkét beszél el szívhezszólan „Egy pár gyermekről“, egy élehetetlen apáról meg egy önfeláldozó anyáról. Vadnai Károly, a régi jeles, egy mély igazságot fejt ki tréfás alakban az emberi szívben égő „Örök láng“-ról, a melynek csak a neve örök, de végzete mulandóság. A régiek közül való még Kazár Emil, „Lovagregény“, Vértesi Arnold „Az asszony“, Tolnai Lajos „Miért vettem el a feleségemet“ czimű elbeszélésekkel és Ágai Adolf, a kitünő tollú tárczaíró egy kacagtatóan megható rajzzal, melynek czimalakja: „A tudós pinczér“. A fiatal nemzedékből itt találkozzunk első sorban Petelei István nevével „A fehér galamb“ czimű kedves falusi elbeszélés alatt, Tóth Bélával („A dsinn“), Rákosi Viktorral („Fogságom története“), Hevesi Józseffel („Pál és Virginia“) és a naturalisztikus hajlamu Bródy Sándorral („Téli regge“), kiknek munkái egyiránt emelik a kötet értékét és értékét. „Az öreg gróf“ czimű rajzzal Mikszáth Kálmán zárja be a kötetet; voltaképp kezdő is egy dévaj hang, de megszívlelni való előszóval, mely im itt következik:

Almanach!

Ugy hangzik, mintha a dédapját szólítaná valaki: Jó napot Almanach! Ni öreg apó, hol veszed itt magadat? Mi történt veled, hogy megint visszajöttél?

Ilyenforma riadalom lesz a könyvek közt a könyvkereskedések polczain, mikor e kötet megjelen.

— Ejnye vén kópé! Hiszen te a mi legkésebb modern ruháinkba öltöztél. Honnan jössz? A temetőből?

— Még csufolódni mersz — kiált az Almanach egy két kötetes regényre. Hát ti nem a temetőben vagytok itt?

— Mondasz valamit öreg, — felelt busan egy verskötet.

— Helyet kérek.

— Helyet? Köztünk? Talán eltévesztetted az ajtót jó Almanach s egy antiquarius bolt helyett nyitottál közzénk?

— Egyenesen ide jöttem.

— Mit akarsz?

— Azt, a mit ti. Elakarok fogyni.

— Ne bolondozz apó. Mi azért vagyunk halhatatlanok, mert elfogyhatatlanok vagyunk.

— Ejh, nem tudtok semmit, ti tacsók. A ti kedvetekért jöttem, hogy megint összehozzam a publikumot. Elrontottatok. Mindenitek a maga szakállára dolgozott. Szerencsétlenek! Van is nektek olyan nagy szakállatok! De hogy is jutott eszetekbe ilyes-

mi, itt a küldöttségek, testületi parádék országában. Eljöttem, hogy megmutassam a régi methodust.

— Halljuk! Halljuk!

— Mert lássátok, hogy egy forintot kilehessen vasalni a magyar olvasótól, oda nem elegendő egy író, oda deputatio kell. Azért vagyunk mi most itt tizenhárman.

És ezzel a diskurzussal, a mit a szegény türelmes felvágatlan, nyelvű könyvekre kentem rá, körülbelül le van rajzolva a sorok közt a magyar irodalom szomorú helyzete.

A írók nem produkálnak annyit, hogy mindegyik egy könyvet adhasson ki évenként. Ez a szellemi szegénység,

Az olvasók nem költenek annyit, hogy minden jóra való könyv vevőkre számíthasson. Ez az anyagi szegénység.

Tehát vissza kell menni a régire. Együtt adni ki minden író s egy kalap alá gyűjteni minden vevőt.

Ezért jelent meg könyvünk a negyvenes évek Almanachjának képméretűre szabva, csalogató mellékletével. Mintha mondaná elől a tizenéves küldöttség szónoka: „Mi képviseljük itt a jelenkori magyar elbeszélő irodalmat, lássanak bennünket uraim szívesen, hiszen nem vagyunk egészen idegenek, mert a Kalendarium is velünk van!”

Ez volt a kiadó ötlete.

Szívesen engedtem ráírni nevemet a könyvre, melynek szerkesztésében már a dolgok természeténél fogva is alig lehetett valami részem, de tetszett nekem a gondolat, holtakat küldeni el, hogy az élőket ébressztesse. És látok abban némi hasznát, ha egy olvasó beugrik valamely kedvencz írója miatt s kénytelen aztán megismerkedni ennek a révén a többi tizenhárommal is.

Eredj hát gunyoló, szemrehányó könyv a nagy közönség közé, s hívd össze őket még egyszer az ol-tárhoz. Hátha neked is szót fogadnak, mint a régi jó öreg Almanachoknak.

Hirdetések.

Rendkívüli előnyös vásárlás!

Van szerencsém tudatni, hogy raktárom feloszlása miatt tulhalmozott árukészletemet, úgy a most Bécsből érkezett legújabb divatu árukat is igen lezártított árak mellett árusítom el; nagy választék kész férfi, fiu, gyerek ruhákba, gyapju-szővetek, valódi brassóiak is, női téli bundák, felsők, esőköpenyek, rövid kabátok és mantilok, férfi és női ingek, gallérok, kezeltők, keztyűk, uti bőröndök, paplanok, rüschök, csipkék, atlasz, bársony és selymek, valódi halcsontos miederek, férfi, női és gyermek kalapok, sapkák, muffok, valamint lábbelik és csizmák nagy választékban, — dohány-, pénz- és szivartárczák, albumok, selyem, haraszt- és posztó kendők, harisnyák, illatszerek és mosdó pipere szappanok, valamint szepítő szerek. — Ajánlom újonnan berendezett friss fűszereimet, liszteket lezártított árak mellett.

Nagyobb összegű vásárlásoknál hitel időre, sőt részletfizetés mellett adok öltönyöket tiszta gyapju-szővetekből saját szabóm által, megrendelés szerint legdivatosabban a legolcsóbb árak mellett készítek.

Tisztelettel:

Fábry József,

1—3

a városház és színházzal szemben.

En, **CSILLAG ANNA**

185 ctm. hosszú óriási Loreley-hajammal, melyet az általam fölta-lált kenőcs 14 havi haszná-lata után nyertem, mely megakadályozza a haj-kihullást, elősegíti a hajnövekedést és erősíti a hajbőrt, uraknál előse-gít egy teljes erős szá-ladtnövekedést, rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szá-kálnak természetes színt és sűrűséget kölcsönöz és megóvjá korai őszüléstől a legmagasabb korig. — Egy köcsög ára 50 kr., 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése vagy postautánvétellel az egész világra.

Csillag és Társa

Budapest, király-utca 26.

17—20

A szilágysági vasut M E N E T R E N D J E.

A szilágysági vasut megnyitási napjától érvényes.

5. Nagy-Károly—Zilah.					
Kilométer	ÁLLOMÁSOK.	812	Kilométer	ÁLLOMÁSOK.	811
		Vegyes v.			Vegyes v.
		II. III. o.			II. III. o.
	Budapestről Máv.) Ind.	6-18		Zilah Ind.	11-53
	Debreczenből) 7 "	3-37	4	Czigányi "	12-07
	Királyházáról) "	7-09	5	Haraklány "	12-23
	Nagy-Károly "	9-45	6	Balla-Baksa "	12-42
12	Mezőterem "	10-19	6	Ökörítő "	1-01
6	Ér-Hatvan "	10-36	6	Sarmaság Érk.	1-18
6	Tasnád-Szántó "	11-01			
5	Tasnád "	11-21		Szilágysomlyó 6) Ind.	2-43
6	Szakácsi "	11-39			12-22
10	Ákos "	12-15		Sarmaság "	1-31
9	Alsó-Szopor "	12-44	5	Derzsida "	1-50
9	Derzsida "	1-10	9	Alsó-Szopor "	2-15
5	Sarmaság Érk.	1-27	9	Ákos "	2-48
			10	Szakácsi "	3-18
	Szilágysomlyó 6) Ind.	2-43	6	Tasnád "	3-38
		12-22	5	Tasnád-Szántó "	4-02
6	Sarmaság "	1-42	6	Ér-Hatvan "	4-19
6	Ökörítő "	2-02	6	Mezőterem "	4-36
6	Balla-Baksa "	2-24	12	Nagy-Károly Érk.	5-10
6	Haraklány "	2-45			
5	Czigányi "	3-02		Királyházára)	8-00
4	Zilah "	3-17		Debreczenbe) 7 "	9-31
				Budapestre)	6-33

6. Sarmaság—Szilágysomlyó.					
Kilométer	ÁLLOMÁSOK.	912	Kilométer	ÁLLOMÁSOK.	911
		Vegyes v.			Vegyes v.
		II. III. o.			II. III. o.
	Sarmaság Ind.	1-52		Szilágysomlyó Ind.	12-23
10	Somlyó-Ujlak	2-21	7	Somlyó-Ujlak	12-42
	Szilágysomlyó Érk.	2-43	10	Sarmaság Érk.	1-12

Sz. 59,662.—VIII. 1887.

A m. kir. Pénzügyigazgatóságtól.

Állami fogyasztási adóhaszonbérletek árverése.

A szatmári m. kir. pénzügyigazgatóság részéről ezennel közhirrre tétetik, miszerint a bor, hus, továbbá az 1881. évi IV. t. cz. illetve 1883. évi V. t. cz. értelmében az alatt megnevezett helység területén a cukor és sörfogyasztási adó iránti beszedési jog ezen igazgatóság irodavezetőségénél és a pénzügyi biztosságoknál betekinthező feltételek alatt nyilvános árverés útján haszonbérbe kiadatik.

Írásbeli zárt ajánlatok is elfogadhatók, melyek 50 kros bélyeggel ellátva legfeljebb az árverési napon az árverést megelőző óráig ezen m. kir. pénzügyigazgatóság főnökségénél benyújthatók.

A község neve	megye	Kikiáltási ár								A bérlet tartama	A szóbeli árverés a szatmári m. kir. pénzügyigazg. főnökségi helységben fog megtartatni		
		12 óra											
		bor		hus		czukor		sör				összesen	
frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr	frt	kr		
Göröcsön	SZILÁGY	126	—	37	90	17	12	—	—	181	02	1888. január 1-től 1888. december végéig, esetleg felmondás tartásával 1889. és 1890. évek-re is esetleg a jelzett időre azaz 3 évre feltétlenül is felmondási jog fentartása nélkül.	f. évi november 25. d. e. 9 óra
		81	—	8	94	7	40	—	—	97	34		f. év. november 25. d. e. 10 óra

M. kir. pénzügyigazgatóság. Szatmártt, 1887. november 7.

1—1

A pesti magyar kereskedelmi bank váltóüzlete

Budapest, Dorottya-utca 1. sz.

elad az

1887. december hó 1-én

leendő húzáshoz

BAZILIKA

SORSJEGYEK.

Évenként 3 húzás.

LEGKÖZELEBBI H U Z Á S

1887. december 1-én.

Főnyeremény 100,000 frt.

BAZILIKA SORSJEGYEKET

Készpénzfizetés mellett hivatalos napiárfolyamért

Részletfizetésre:

3 drbot 18 havi részletre á 1 frt 93 kr.
5 " 18 " " 3 frt 23 kr.
10 " 18 " " 6 frt 46 kr.

Már az első részlet lefizetése után az esetleges nyeremény kizárólag a részletiv tulajdonosát illeti.

1—3